

sostvovali: g. dr. Potočnik, sreski podnačelnik iz Slovenjgradca, g. dr. Fr. Majer iz Šoštanja, kot zastopnik sreskega cestnega odbora, g. Zimšek, cestni tehnični izvedenec, in g. Ovčar, tajnik sreskega cestnega odbora v Slovenjgradcu. Po blagoslovitvi je župnik g. Klasinc sprgovoril o delu in pomenu ceste; nato je govoril g. dr. Majer o veliki važnosti te ceste ter dal pohvalno priznanje g. Klasincu kot pionirju nove ceste, kojega glavna zasluga je, da se je to delo začelo in izvršilo. Izjavil je, da bo sreski cestni odbor v pogledu dovršitve in nadaljevanja te ceste moralno in gmotno sodeloval. V kolikor se za to delo javnost zanima, smemo upati, da se cesta kmalu dovrši v javno, za vsak promet sposobno cesto. Za to cesto so največ žrtvovali gg. Franc Klasinc, Zdravko Goličnik, Mihael Rezoničnik in Jožef Stropnik. Ker so za cesto lastniki lesa najmanj žrtvovali, a ravno les zahteva trdne dovršitve ceste, zato se je uvedla prevozna taksa na les po 4 Din od kubičnega metra, kot sredstvo za dovršitev in vzdrževanje ceste. Ostali promet bo postal po dovršitvi ceste za vse svoboden. Mi gremo z delom odločno naprej.

Sv. Jurij ob južni žel. Dnevni »Slovenec« se dobi odslej pri ge. Zličarjevi v Katol. domu. Stane samo 1 Din. Segajte po njem, kadar pridete k nam po opravkih. »Slovenec« je edina

Loka pri Žusmu. Dne 13. avgusta je umrl v

Loki pri Žusmu posestnik in gostilničar g. M. Dobovišek. Pri hiši žalosti se je poslovil od njega z ganljivimi besedami posestnik g. Ivan Grobin, pri odprtem grobu pa g. Fr. Gajšek. Kako je bil pokojni priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Bil je vedno dober zaščitnik revežev ter je v sili vsakemu rad pomagal. Vsi, kateri so ga poznali, ga bodo ohranili v dobrem spominu. Naj počiva v miru! Preostanim iskreno sožalje!

ni naš katoliški dnevnik, ki prinaša najzanimivejše vesti iz domovine in tujine.

Trnovlje pri Celju. Z letino smo še prav zadovoljni, vremenskih nesreč nismo imeli, hvala Bogu! Za naš najvažnejši pridelek hmelj se obeta malo boljše cena kot zadnja leta. — Tisti revež Martin Počaj, ah kakor smo mu pravili: Tina, ki je bil pred kratkim od nekakega avtomobila povežen, je za posledicami umrl v celjski javni bolnici v 74. letu svoje starosti. Rojen je bil v Višnji gori pri Vojniku. Svoja mlada leta je preživel kot pastir in potem kot prihajec v Trnovljah preko 20 let. Včasih so se nekateri z njim pošalili. Kadar mu kaj ni bilo po volji, je takoj zameril ter se kregal, da se je razlegalo po celi vasi. Hodil je vsak dan v mesto in zvečer nazaj. Pogrešamo ga, ker je bil tako kratkočasen ter vsled tega splošno priljubljen. Svetila mu večna luč! G. Stožirju, pri katerem je rajni živel,

bodi ljubi Bog plačnik. — Tukajšnji godbeni odsek prostovoljnega gasilnega društva lepo napreduje ter že slovi s svojimi proizvajanj. Ustanavlja se tudi tamburaški zbor.

Lopata pri Celju. Prostovoljno gasilno društvo Lopata pri Celju priredi v nedeljo dne 10. septembra t. l. v šolskih prostorih v Šmartnem v Rožni dolini zanimivo »Materinsko srce«. Vsi prijatelji iger najljubdeje vabljeni. — Odbor.

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 19. avgusta je umrla po dolgem hiranju Frančiška Medved, vdova posestnica v Sv. Petru za potokom. 21. avgusta pa so naši zjutraj v njegovi sobici mrtvega Mihaela Kosec, samskega gostača v Konjicah. Sicer ga je smrt iznenadila, a dobri »apostolski Miha«, kakor so ga splošno imenovali, je bil pripravljen: lepo, pravično je delal in trpel in živel, zato se mu tudi smrti ni bilo bati. Še na svoje stare dni je, dasiravno težko bolan, rad lezel v cerkev, in pri službi božji pomagati, mu je bilo največje veselje. Sedaj pa dobri Miha gotovo v nebesih ministrira! Počivaj mirno, vrli mož, večna luč ti naj sveti! — V soboto dne 19. avgusta je ponoči gorelo v Trobendolu pri posestniku ter čevljarju Alojziju Centrihu. Zgorelo je vse: hišni hram, hlev in kozolec. Pogorelec je bil zavarovan. Ker se sumi zlobni požig, je oblast vzela zadevo v roke!

Evharistična proslava treh dekanij.

Priča prelepe proslave v Šmarju pri Jelšah dne 3. t. m. nam piše: Kaj lepšega in veličastnejšega se tukaj še pač ni vršilo, kakor je bila letošnja proslava angelske nedelje. Obhajali smo evharistični kongres ali shod treh dekanij: kozjanske, rogaške in šmarske, tedaj celega šmarskega sreza, ki šteje nad 57 tisoč prebivalcev. Že v soboto popoldne si je naš trg nadel najbolj praznično obleko, ko pač menda nisi videl hiše brez zastave in cvetličnega okrasja ter priprav za vsesplošno zvečno razsvetljavo. Velika množica vernikov je spoštljivo pozdravila svojega nadpastirja pred cerkvijo, cvet naše mladine pa mu je v Katoliškem domu priredil izbornu uspešo akademijo. Vrli mladeniči in mladenke, že večkrat sem vas videl na odru, pa tako se še niste postavili kako tokrat s svojim »Slehernikom«. — Dolgo zaželjena nedelja je prišla, na katero so se vse župnije s tridnevnicó pripravljale. S strahom pa smo se ozirali v nebo, ki nas je od zgodnjega jutra naprej vedno sumljivo rosilo ter nam dušilo upanje na prihod ljubih vernikov iz vseh treh dekanij. Tolažil nas je le še Boč, ki se ni maral pokriti. In glej! Vlaki iz obeh strani so nam napolnili ceste, na okrašenih vozih, tovornih avtobusih, kolovozih in peš je ob desetih došlo toliko ljudi, da se ni bilo ves za to proslavo določeni prostor docela napolnjen. Na predi je bila kozjanska dekanija, na desni rogaška, na levi pa šmarska. Je bil to prizor, ki nam ne gre več iz spomina. Tam gori med župniščem in Gajšekom visoko postavljen, z vencem in šopki preprežen obsežni oltar pod varno streho, ob njem zastave Marijinih družb, pred njim nad 40 gg. duhovnikov in bogoslovcev, lepa vrsta belo oblečenih, armada ognjegascov, tje doli do cerkve in okrajnega glavarstva in tje notri blizu do šole do 9000 ljudi, nad nami na pol jasno nebo, ki je tik pred 10. uro začelo oblake trgati in se je zvedrilo, na visokem mestu pri oltarju pa prevzvišeni g. knezoškof, ki s povsod slišnim glasom navdušuje za iskreno češčenje presv. Evharistije, ki je edina rešitev iz sedanje krize. Nato pod milim nebom pontifikalna sv. maša, kakor se vrši le ob

največjih praznikih v mariborski stolnici, in med njo zbrano petje 170 pevcev pod vodstvom našega g. organista Kidriča ter srebrni glasovi pozaun. Z občudovanja vredno disciplino so se množice pokorile g. kaplanu Rančigaju in njegovemu štabu rediteljev ter se uvrstile v nad pol ure dolgo štiristopno procesijo po stari rimski preko travnikov tje na banovinsko cesto, rogaška dekanija s kostrivniško godbo in pevkimi zbori Sv. Križa, Kostrivnice in Sv. Ene naprej, za njimi kozjanski dekanat s pevkimi zbori iz Buč, Polja in Podčetrtika, ter župnije šmarske dekanije s pevkimi zbori iz St. Jurija, Šmarja, St. Vida, Ponikve, Sladke gore in Žusma. Najsvetejšemu so sledili zastopniki uradov, lepa vrsta ognjegascov in za ojačeno šmarsko godbo velika množica v najlepšem redu stopajočih žen in mladenk vseh treh dekanatov. Glasne molitve, z godbo spremljani »Povsod Bog«, zbrano petje, primerne koračnice, vzgledno obnašanje ljudskih množic med z zelenjem in cvetjem okrašenimi in razsvetljenimi hišami, koga to ni zganilo do globin srca! Sveti Rok, ki je na predvečer z 10 m visoko »monštranco« in z dvema z lampijoni razsvetljenima križema na vse strani naznanjal proslavo presv. Evharistije in našega odrešenja ter se nje drugi dan tudi sam udeležil s sv. mašo in pridigo g. župnika Sinko od Sv. Lenarta v Slov. goricah, nas je gledal veselo in pozdravljaj s svojim svečanim zvočenjem. — Kaj še le naj v trajni spomin zapišem o navdušujočem nagovoru g. dekana Gomiškega tako zjutraj pri skupnem sv. obhajilu mož in fantov, kakor še posebe po končani procesiji, o sklepni posvetitvi velikanske množice presv. Srcu Jezusovemu in o veličastnem prenosu Najsvetejšega v cerkev ob skupnem prepevanju naše himne »Povsod Boga«! Hvala večnemu Bogu za tako sveto veselje, hvala prevzvišenemu nadpastirju za toliko skrb in požrtvovalnost, hvala vnetemu duhovništvu za dušno pripravo in celjskemu g. opatu Juraku za njegovim spremstvom, hvala g. ravnatelju Jerebiču kot predsedniku lav. KA in hvala različnim oblastvom in še posebe trškemu

prebivalstvu in županstvu, ki nam je tako zadovoljno šlo na roko in še celo poskrbelo za prostore naših mnogoštevilnih vozil in za cestni promet po drugih straneh. Hvaležnih src se bomo prihodnjo nedeljo zopet zbrali pri Sv. Roku, da po stari navadi obhajamo sladko ime Marijino, nebeško Mater prosimo blagoslova in varstva in Boga zahvaljujemo, da nas je pred tremi leti čudežno obvaroval pretečega požara te slovite romarske cerkve in da nam je pripravil toliko duhovnega veselja na letošnjo angelsko nedeljo.

Viničarski vesnik.

Občni zbor viničarske organizacije. Iz vseh naših viničarskih krajev so prihiteli voditelji viničarske stanovske organizacije v nedeljo dne 27. avgusta t. l. na svoj 13. redni občni »Strokovne zveze viničarjev«, centrale v Ljutomeru. Po delegatih je bilo zastopanih skupaj 1340 članov. Občni zbor je vodil načelnik zveze, viničar tov. Mir Andrej. Prvi je poročal načelnik, ki je naglašal, da je delavec danes težko prizadet. Uspešna borba vseh delovnih stanov bo le potom strunne strokovne organizacije. Strokovna zveza viničarjev je svojim članom že mnogo pripomogla zboljšati njihov položaj. — Tajniško poročilo je podal zvezin tajnik tov. Rozman Peter. Strokovni del tega poročila se je pečal s težkim položajem viničarskega stanu, drugi del poročila pa se je bavil samo z zadevami organizacije. — Blagajniško poročilo je podal blagajnik tov. Kosič Franc, iz katerega je predvsem posneti, da je v centrali »Strokovne zveze viničarjev« v preteklem poslovnem letu bilo denarnega prometa 188.289 Din in da je bilo nič manj kakor 228 podpor izplačanih članom in od tega 14 posmrtnin. — Za nadzorstvo je poročal tov. Nedok Marko, da je vsaka revizija našla vedno vse v redu. — Izvoljeni so bili vsi doseđani tovariši: v načelstvo: Mir Andrej, Kosič Janez, Miklošič Martin, Tomažič Franc in Rozman Peter; za namestnike: Topličar Ignac, Vrbanič Joško, Rozman Martin in Ne-